

ת"פ 35250/11/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד עבאסי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 21-11-35250 מדינת ישראל נ' עבאסי(עוצר)

בפני:	כבוד השופט ארנון איתן
בעвин:	הנאשינה מדינת ישראל נגד מחמוד עבאסי (עוצר) הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתקון, בעבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 ב חוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), נהגה ללא רישיון רכב לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961. נהגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 א לפקודת בטוח רכב מנوعי (נ"ח) תש"ל 1970, והחזקת סכין לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בכתב האישום ביום 8.11.2021 בשעה 22:00 לערך, חנה עידו ענטר- המטלון- קטנוע שבבעלותו ברחוב החניה שברחוב קדיש לו 14 בירושלים, ואפסן קסדה השיכת לו בתא המצוי מתחת למושה בקטנוע.
3. בין השעות 20:20 ל-22:45 בשעה 22:45, התפרץ הנאשם לקטנוע, באופן שנייה את מצת ההתנעוה וקיצור חוטי חשמל בתחום האופנוע, הניע את הקטנוע וחבש את הקסדה.
4. בשעה 22:45 שמע המטלון את אזעקה הקטנוע פועלת, אז הבין בנאשם נמלט מהמקום כשהוא רוכב על הקטנוע, כשפנסי האיתות והازעקה פועלים בו, וכאשר רכב לבן ובו שניים אחרים שעוזתם לא ידועה מילויים>About them.
5. המטלון התקשר למקד 100 ודיווח על הגניבה ובשעה 22:45 הבין שוטר בנאשם כשהוא רוכב על הקטנוע במעלה הרחוב כשפנסי האיתות והازעקה פועלם, והוא לה לעצור.
6. באותו הנסיבות החזיק הנאשם על גופו סכין יפנית מתקבעת שאורך להבה כ-3 ס"מ, וכשריח חריף של אלכוהול נודף ממנו.
7. בין הצדדים לא היה סיכון לעניין העונש.

תמצית טיעוני הצדדים:

עמוד 1

8. המאשימה הפנתה לכתב האישום וכן לעברו של הנאשם הכלל רישום דומה בגין נדון ל-16 חודשים צירוף תיקים. בנוסף, לנאים רישום תעבורתי הכלל עבירות דומות של נהיגה ללא רישיון. בהתייחס למתחם ציון, כי הוא נע על הציג שבין 12 חודשים ועד 24 חודשים. הוסף, כי במקורה דין, אין מדובר בעבירה מתוכננת או מתחכמת ואולם השימוש של נהיגה ללא רישיון מהוות סיכון לשalom הציבור וביתחון משתמשי הדרכים.

9. לזכות הנאשם ציינה המאשימה את הוודאותו, ולחובתו את עברו הפלילי הכלל מאסר על תנאי להפעלה לפחות 4 חודשים בתיק שבפנינו. בהקשר לתיק הקודם ציינה המאשימה, כי חרב הקלה מצד בית המשפט בתיק הקודם, אף והמדובר היה בצדדים תיקים בהם הורשע, שב הנאשם שיבצע את העבירות זמן קצר לאחר מכן. נכון טעםם אלו ביקשה המאשימה לגזר על הנאשם 20 חודשים הcoolings את תקופת המאסר המותנה לצד עונשה נלוויות.

10. ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את הودאת הנאשם ונטיילת האחריות. לדבריה, יש לאבחן בין סוג הרכב, שכן אין מדובר בגניבת משאית או כל-רכב אלא קטנוע, שבabit זה רף החומרה שבמקרה הינו נמוך יותר. הסגנון הוסיף, כי בעת שהורה השוטר לנאים לעצור הוא שיתף פעולה. בנסיבות אלו ביקש לקבוע את המתחם ברף העליון לפחות 6 חודשים, ולאחר מכן את עונשו של הנאשם למשך תקופה קצרה יותר, תוך הפעלת התנאי חלקו בחופף - לתקופה שלא עולה בין 5 ל-6 חודשים.

11. הנאשם בסיום הביע צער על המעשה, והבטיח כי לא ישוב על המעשה פעם נוספת.

מתחם העונש ההולם:

12. תחילת ראייתי בעיר, כי במקורה דין טענה המאשימה במסגרת הדיון לעונש, אודות הסיכון הנשקף מהמעשים- נוכח היותו של הנאשם בלתי מושגה (עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה), ואולם עובדות כתוב האישום אין מייחסות לו זאת, אף לא הוראת חיקוק, וככל הנראה נועצה הטעות בהוראת החיקוק 4 שייחסה לנאים. בנסיבות אלו וnochich עדמת המאשימה, אין להביא טעמים אלו, במסגרת העונש שייגזר.

13. באשר לעורך החברתי שנפגע במקרה זה, הרי שהמדובר בערכיהם הנוגעים בהגנה על קניינו של הפרט. רבות נכתב על אודות החומרה שבUberות רכוש, ואין צורך לחזור על הדברים. הפגיעה במקורה דין, מرتبطת בגרימת הנזק לאופנו, בניתוח מצת ההtanעה וקיומו חוטי החשמל, זאת בנוסף לעוממת הנפש שנגרמה למתלון, עת ירד מביתו לאחר ששמע את האזעקה פועלת והבחן בנאים מבצע את העבירה נגד עינוי- חbos בקסדה השיכת לו, ונמלט מהזירה עם רכושו.

14. במסגרת ת"פ (פ"ת) 4613-11-12 מדינת ישראל נ' ابو סנינה (12.3.13), הורשעו שני נאים בהתאם להודאתם, בביצוע עבירות של שהיה בלתי חוקית, גניבת אופנו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד. הנאשםם ללא עבר פלילי, ונדון לעונש של 8 חודשים בפועל, לצד עונשים נלוויים.

15. ת"פ 18-11-33048 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נגד וליד חסונה (19.2.20)- נדון עונינו של הנאשם צער נעדך עבר פלילי בגין ביצוע עבירה של גניבת רכב ללא Uberות נלוות. נקבע מתחם שבין 6 חודשים ועד 18 חודשים, ועל הנאשם הוטלו 6 חודשים מע"ש ועונשה נוספת.

16. סבירני, כי מתחם העונש ההולם במקורה דין, הינו החל מ-6 חודשים מאסר ועד ל-16 חודשים לצד עונשה נלוויות.

העונש המתאים לנאשם:

17. הנאשם, ליד שנת 2000, בן 22 שנים.

18. הנאשם הודה בעבירות המוחסוט לו ולקח אחריות על ביצוען, ובפני הביע חרטה על ביצוען.

19. לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. בשנת 2017 נדון בבית משפט השלום לנوع בעבירות של הסגת גבול וביצוע בצוותא למאסר על תנאי וקנס. בשנת 2019 נדון בגין צבר עבירות רכוש ל-18 חודשים לצד עונישה נלוית. מתיק זה תלי ועומד נגדו מאסר על תנאי להפעלה במשך 4 חודשים. את העבירות בתיק דן, ביצע הנאשם זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר, ומכאן שעונש המאסר אותו ריצה, לא היה בו כדי לרסן את התנהלותו. הנאשם ביצע את העבירות, כאשר תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מוגנה, ומכאן נגררת מסקנה אודות סיכון להישנות התנהלות עונשת חוק גם בעתיד.

20. באיזון הכלול ראייתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלוקת האמצעי יחסית של מתחם העונש ההולם ולגוזר עליו את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשים מאסר בפועל שמנינם החל מיום מעצרו של הנאשם.
- ב. הפעלת מאסר למשך 4 חודשים כפי שנפסק בתיק מספר 18-06-18-60667 מיום 1.4.2019 (שלום ירושלים) כך ש-3 חודשים ירצו במצטבר וחודש בחופף. סה"כ ירצה הנאשם 13 חודשים מאסר.
- ג. 5 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור ממשך 3 שנים מיום שחרورو מן המאסר על כל עבירה רכוש.
- ד. פיצוי כספי למotelון, עד תביעה מס' 1, בסך של 1200 ₪. הפיצוי יופקד עד ליום 1.7.2022 בנסיבות בית-המשפט.
- ה. התחייבות על סך 4000 ₪ להימנע מביצוע עבירות רכוש מסווג פשע למשך 3 שנים מהיום.
- ו. נוכח הערתי בסעיף 13 לא ראייתי לכלול רכיב של פסילה בפועל או פסילה על תנאי במסגרת העונש.

זכות ערעור לבית-המשפט המחודי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מץ 2022, במעמד המאשימה הנאשם ובאו כותן.